

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-445/04. sz. az Energy Technologies ET SA kontra a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben, másik fél a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) fellebbezési tanácsa előtti eljárásban az Aparellaje eléctrico, SL, 2005. február 28-án hozott végzése ellen az Energy Technologies ET SA által 2005. május 4-én benyújtott fellebbezés

(C-197/05. P. sz. ügy)

(2005/C 243/03)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Energy Technologies ET SA (Fribourg [Svájc], képviseli: A. Boman), 2005. május 4-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-445/04. sz. az Energy Technologies ET SA kontra a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben ⁽¹⁾, másik fél a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) fellebbezési tanácsa előtti eljárásban az Aparellaje eléctrico, SL, 2005. február 28-án hozott végzése ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, és az ügyet utalja vissza az Elsőfokú Bírósághoz a védjeggyel kapcsolatos jogvita elbírálása végett,
- 2) engedélyezze a határidő hat hónapos meghosszabbítását annak érdekében, hogy mérlegelhesse, szükséges-e a jelen fellebbezés további alátámasztása bizonyítékokkal, illetve esetleg szakértői vélemény előterjesztése.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezett határozatban az Elsőfokú Bíróság elutasította a keresetet azon az alapon, hogy az Energy Technologies ET SA-t nem képviselte ügyvéd a Bíróság alapokmánya 19. cikkének megfelelően.

A felperes szerint az Elsőfokú Bíróság rosszul értelmezte a Bíróság alapokmányának 19. cikkét, és helytelen azon megállapítása, hogy a felperest nem képviselte ügyvéd az alapokmány értelmében.

⁽¹⁾ HL C. 182., 2005.7.23., 36. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-229/02. sz., Kurdistan Workers' Party (PKK) és a Kurdistan National Congress (KNK) kontra az Európai Unió Tanácsa, támogatja Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. február 15-én hozott végzése ellen a Kurdistan Worker's Party (PKK) nevében Osman Öcalan és a Kurdistan National Congress (KNK) nevében Serif Vanley által 2005. május 18-án benyújtott fellebbezés

(C-229/05. P. sz. ügy)

(2005/C 243/04)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Kurdistan Worker's Party (PKK) nevében Osman Öcalan és a Kurdistan National Congress (KNK) nevében Serif Vanley (lakóhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: M. Muller és E. Grieves barristers, felügyeli: J. G. Pierce solicitor) 2005. május 18-án fellebbezést nyújtottak be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-229/02. sz. ⁽¹⁾ ügyben 2005. február 15-én hozott végzése ellen.

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- 1) nyilvánítsa elfogadhatónak az Osman Öcalan által a korábban PKK elnevezésű szervezet nevében benyújtott keresetet;
- 2) nyilvánítsa elfogadhatónak a Serif Vanley által a KNK elnevezésű szervezet nevében benyújtott keresetet;
- 3) határozzon az elfogadhatósággal kapcsolatos eljárás költségeiről.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első felperes az alábbi jogalapokat hozza fel a végzés ellen:

Álláspontja szerint a határozat hibás, mivel az Elsőfokú Bíróság már elismerte az első felperes létezését és keresetösségi jogát, valamint jogi képviselő megbízásához és az eljárásban történő részvételhez való jogát. Az első felperes meghatalmazása látszatra teljesen megfelelt az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata meghatalmazásra vonatkozó 44. cikkének. Az említett meghatalmazást sem az alperes, sem az Elsőfokú Bíróság nem vitatta, amikor ez utóbbi az érvényes meghatalmazás átvételére vonatkozó általános szabályok alapján a keresetet megküldte az alperesnek.

Az alperesnek a PKK állítólagos felozlatása miatti perképességgel kapcsolatos kifogása ellentétes az eljárási szabályzat 114. cikke (a Bíróság eljárási szabályzatának 91. cikke) 1. §-ával, mivel az a kereset lényegét érinti. Röviden tehát az elfogadhatósági szakaszban a kifogást nem kellett volna figyelembe venni, vagy nem kellett volna azzal foglalkozni.

Az Elsőfokú Bíróságnak az első felperes felozlatással kapcsolatos ügyének ideiglenes értelmezésén alapuló, perképességgel kapcsolatos határozata hasonlóképpen jogellenes, tényleges határozat volt olyan lényegi kérdéstről, amelyet az eljárásnak ebben a szakaszában nem kellett volna meghoznia. Ez a határozat ellentétes az Elsőfokú Bíróság azon rendelkezésével, amelynek értelmében „a PKK tényleges léte” olyan lényegi kérdés, amelyről nem az elfogadhatósági szakaszban kell határozni.

Az Elsőfokú Bíróság az első felperes felozlatással kapcsolatos ügyet egyébként is teljesen tévesen értelmezte. O. Ócalan állításának pontos olvasata nem támasztja alá, hogy a PKK véglegesen beszüntetett volna minden tevékenységet, beleértve a betiltás elleni fellebbezést is.

Még ha az Elsőfokú Bíróságnak igaza is volna abban, hogy az első felperes ügyének alapja bizonyítottan egy feltétel nélküli felozlatásra vonatkozó állítás, a fellebbező álláspontja szerint a fennmaradó jogok, így a betiltás elleni hatékony jogorvoslathoz való jog lényegi kérdésként továbbra is megmarad, amellyel az eljárás későbbi szakaszában kellett volna foglalkozni.

A fellebbező álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság elfogadhatósággal kapcsolatos feltételei, köztük a „perképesség” és a „közvetlen és személyében való érintettség” próbája túlzottan megszorító az alapvető szabadságjogok érvényesítésével kapcsolatos esetekben. A Bíróság korlátozott és megszorító feltételei sértik az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6., 13. és 34. cikkét, valamint a kereshetőségi joggal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatot.

Mindezen felül az alkalmazandó próbáktól függetlenül elnyomó, aránytalan és ellentétes a tisztességes eljárás szabályaival, hogy egy bíróság – kizárólag a felperes ügyének ideiglenes értelmezése alapján – egy alapvető jogának megsértését előadó felperest teljesen kizárjon az eljárásból.

A második felperes előadja:

Az Elsőfokú Bíróság tévedett az elfogadhatósági feltételek alkalmazásában és akkor, amikor arra a feltételezésre támaszkodott, hogy a PKK megszűnt, és ezáltal egy lényeges kérdéstről döntve elutasította az elfogadhatósági kérelmet.

(¹) HL C 143., 2005.6.11., 34. o.

A Rechtbank Rotterdam 2005. június 8-i közbenső ítéletével az Omni Metal Service elleni büntetőügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C- 259/05. sz. ügy)

(2005/C 243/05)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Rechtbank Rotterdam 2005. június 8-i közbenső ítéletével, amely 2005. június 20-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az Omni Metal Service elleni büntetőügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Rechtbank Rotterdam a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A Zöld Lista (¹) GC 020 kódja szerinti „Hulladék elektronikai alkatrészeknek (pl. ... huzal stb.)” tekinthetők-e olyan kábelhulladékok, mint a szóban forgó (részben 15 cm átmérőjű) kábelhulladékok?
- 2) Amennyiben az 1) kérdésre adott válasz nemleges: a Zöld Lista szerinti hulladékanyagnak tekinthető vagy tekintendő-e a Zöld Listában nevesített hulladékanyagok olyan kombinációja, amely maga nem szerepel ebben a listában, és szállítható-e a hulladékanyagok e kombinációja hasznosítás céljából anélkül, hogy a bejelentési eljárás alkalmazandó lenne?
- 3) Szükséges-e ebben az összefüggésben az, hogy ezeket a hulladékanyagokat szétválasztva kínálják fel vagy így szállítsák?

(¹) Az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-i 259/93/EGK tanácsi rendelet (HL L 30., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 176. o.) II. melléklete.